

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Quantis auari stulitijs decipia[n]tur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

culas auferens deuorat : & veniens Goballus in aestu nimis recurrit ad nidum, quoddam solatium sui laboris putans reperiturum : & inueniens nidum vacuum, sepius clamat : ita ut non solum ingentes lachrymas fundat ; sed & omnes, qui eam audiunt, se à lachrymis cohibere non possint. Tunc se ipsum in profundum mergit, & moritur. Et tu homo Goballus habens naturam decoram nimis, qua generat sapientiam venustam. Lapis autem in mari, amor diuitiarum est, qui seducit hominem : & relicta sapientia, volat ad diuitias congregandas. Cetus autem in mari stultitia est, qui auferit sapientiam simul cum diuitijs. Stultitia nascitur, & homo perdit sapientiam, perdit diuitias, & infelici rapitur morte. Ita quidem strictè, sed congruè parabolam hanc exponit venerabilis Pater. Verè enim Goballo similis est homo, cui plurimas alas dedit Deus, quibus ad cælum euolet. Nam & per orationem, eleuata mente ; & per ieiunium extenuato ac agiliore facto corpore ; & per eleemosynas ; & denique, quot sunt beatitudines, per tot alas potest ad cælum euolare ; nec non & per pœnitentiam, perq̃ amorem Numinis, perq̃e omnia diuina sacramenta. Sæpe vox eius longè latèq̃e auditur, quæ alios sopit, instar Sirenum, aut instar nutriculæ ad cunas cantantis. Cum enim alioqui alij clamantium vocibus excitentur, Goballus iste ita de thesauris diuitijsq̃e blandè loquitur, vt alij, lenocinijs illius sopiantur, iuxta illud : *Dormierunt somnum suum viri diuitiarum*, in quibus quantumcumque anxij & laborantes, sibi tamen acquiescere videntur. Cur autem amor diuitiarum lapidi comparatur? Nimirum, quia animam cælo natam deorsum ad terrena trahit & aggrauat, vt si suspendatur mola asinaria in collo eius, & demergatur in profundum maris. Amor autem ille diuitiarum aliàs occultitur, aliàs manifestè apparet, & videtur multis splendere ad eò, vt eos excæcet, & stultos efficiat, priuetq̃e omni sapientia miserandum in modum, meritis deplorandos. Denique Goballus iste seipsum in profundum mergit, & moritur. Nam qui volunt diuites fieri, incidunt in tentationem, & in laqueum diaboli, & desideria multa inutilia, & nocua, que mergunt homines in interitum, & in perditionem. Radix enim omnium malorum est cupiditas ; quam quidam appetentes errauerunt à fide, & inseruerunt se doloribus multis.

Psal. 75-6.

Matth. 18, 6.

1. Tim. 6. 9.

Quanta hæc auaritiæ deceptio est? dum sibi sapere videtur,

II,

I 2

stulrescit;

stultescit; dum coquit fraudem, perdit fidem; dum delicias procurat, incidit in spinas; quæ velut Charybdis semper vorat, nunquam satiatur; de pauperum peculio semper egentior; de præda innocentum rapacior; & si cetera deessent, hoc solo nomine execranda, quia quò potentior, eò est sceleratior. *Radix enim omnium malorum est cupiditas.* Neque malum culpæ duntaxat ex hac radice germinat, sed etiam malum pœnæ. Estque primò hæc ipsa magna auaritiæ pœna, esse malarum libidinum, & vitiorum omnium procuratricem; esse seminatricem tentationum; esse textricem laqueorum diaboli; esse causam eorum, *quæ mergunt homines in interitum & perditionem.* Secundò tamen etiam innumeris hominem curis, & miserijs flagellat. In quem finem Simplicius ait: *Auari totum vita tempus circa lucra laborantes cum consternatione, vigilijs, ac formidine semper adiuncta, nullum usum, nullam delectationem a pecunijs capiunt, & quam hac fuerit iustior ac vberior pœna? Tertio, quod pauci agnoscunt, tum maximè diuitibus metuendum est, cum maximè sibi videntur esse felices. Siquidem fortunantur etiam aliquando pessimi ad infortunij maioris apparatus. Numquam tuta est felicitas fontium. Per somnium quidam fur monitus discedere a muro, recedens vidit statim corruentem. Putabat jam gratum Deo furtum, donec aliter edoctus vidit se reservari cruci. Quare sæpe maxima ira Dei est, locupletare malos, & licet festiuo supplicio, satis sentit. Quia dum prodit quasi ex adipe iniquitas eorum, flammis acrioribus reservantur.*

Simplic. in
Enchirid.
Epicteti.

Ioan. Euseb.
Nierenber-
gius in Theo-
politico. c. 9.

III.

Quartò tamen iras cælestes prouocant, vt, in quo peccant, in eo ipso puniantur. Dum diuina Nemesis opes malè congestas diruit, & ianuam furi, viam hosti aperit. Sæpe enim auaris eripiuntur opes, vt quibus cupido augebatur diuitijs, pauperie minuatur. Et quia ab incunabulis egestati assueti plerumque inopiam patientijs ferunt, quàm ferre didicerunt; illi autem qui in abundantia enutriti, prouidentiam Numinis accusant, quando spoliantur; cum pœnam non agnoscant quam se putant non meruisse, detegenda sunt hîc altiùs consilia diuina ex litteris diuinis. Apud Ieremiam ita loquitur Dominus: *Et transibunt domus eorum ad alteros, & agri, & uxores pariter: quia extendam manum meam super habitantes terram, dicit Dominus. Cur extends manum tuam, ô Deus?*

Ierem. 6. 25.

Respon-